INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Valentin Stănescu, antrenorul echipei naționale, a mai fost oaspetele acestei pagini. Aceasta se intîmpla pe vremea cînd conducea Steaua, pe vremea cînd spera să facă o frumoasă carieră internațională cu echipa lui Sătmăreanu. Interviul de atunci a fost limpede și tranșant... Valentin Stănescu vorbea de pe poziția antrenorului cu un plan dinainte chibzuit și eșalonat în timp, cu etape precise.

VALENTIN STĂNESCU

- LA KIEV, ECHIPA ROMÂNIEI A JUCAT CU 50 LA SUTĂ DIN POTENȚIALUL SĂU FIZIC
- NU MĂ POT ÎNTOARCE ÎNAPOI : JOCUL TREBUIE SĂ FIE MAI DINAMIC
- ÎI CER LUI DUMITRU SĂ JOACE, LA 23 DE ANI, AȘA CUM A JUCAT LA 20.

„MI-ESTE IMPOSIBIL SĂ CRED CĂ FOTBALIȘTII NOȘTRI NU VOR SPRINTA, ACUM, PENTRU TIRANA"

Astăzi, Valentin Stănescu revine în prim-planul interviului, după o activitate de 100 de zile în fruntea echipei naționale. Între timp, cutele antrenorului s-au adîncit, iar numărul țigărilor fumate s-a înmulțit.

Și totuși, Valentin Stănescu nu a stat pe gînduri în fața solicitării noastre.

●

— Ați spus, în vestiarul de la Kiev, al echipei noastre, imediat după jocul cu U.R.S.S., că principala cauză a înfrîngerii „tricolorilor" și mai ales a jocului lor foarte modest ar fi pregătirea fizică insuficientă a jucătorilor, exprimată atît la capitolul rezistență cît și la cel al vitezei.

— Am spus și rămîn la această convingere. Sînt de acord că fotbaliștii noștri nu sînt alergători prin excelență, dar fotbalul nu poate fi practicat în afara unui minim sub care nu mai poate fi vorba de nimic serios. La randamentul fizic în general scăzut al jucătorilor și echipelor noastre, s-a adăugat, în U.R.S.S., o slăbiciune fizică oarecum neobișnuită. Eu cred că la Kiev fotbaliștii noștri au jucat doar cu 50 la sută din randamentul fizic de care sînt capabili în momentul formei sportive.

— Care ar fi cauzele ? Pentru că ceea ce susțineți este deosebit de grav...

— Cauzele pot fi extrase analizînd jocurile noastre de campionat în primele cinci etape. Campionatul nostru de pînă acum a fost oglinda potențialului fizic al echipei. Aș alege din mulțimea meciurilor două jocuri perfect edificatoare. În meciul Dinamo — Petrolul, după o repriză de mare clasă, practicată de Dinamo, a urmat o a doua repriză diametral opusă, care mi-a demonstrat în primul rînd carențele de ordin fizic ale echipei dinamoviste. Un alt exemplu, pe care mi-l confirmă colegul meu Robert Cosmoc. În meciul Steaua — F. C. Constanța, disputat pe stadionul 23 August, plusul de alergare al constănțenilor, în prima repriză, a anihilat complet diferența de valoare dintre lider și candidatul la lanternă de pe malul mării. În momentul în care constănțenii au început să alerge mai mult și să execute un presing eficace, toate execuțiile tehnice și ideile tactice ale liderului au fost paralizate, așa cum s-a întîmplat, cred eu, și la Kiev, unde jucători cu mari posibilități de exprimare tehnică, precum Dumitru, Nunweiller VI sau Dumitrache, au fost încorsetați de propria lor incapacitate fizică.

— Cum explicați acest randament fizic neașteptat de slab, față de faptul că în ultima perioadă s-au făcut destule referiri la preocuparea echipelor noastre în legătură cu pregătirea fizică superioară a jucătorilor — în raport cu anii din urmă ?

— Cred că majoritatea echipelor noastre de club nu au o preocupare reală pentru pregătirea fizică permanentă. Am asistat deseori la antrenamente în care se pune prea mult accent pe forma analitică a pregătirii. Se lucrează, de pildă, 30 de minute la pregătirea fizică, urmează 30 de minute de pregătire tehnică și alte 30 de studiu tactic. Nu există o constantă a efortului fizic în toate cele trei părți ale lecției. În general, o dată cu consumarea primelor 30 de minute, se trece la o tensiune fizică scăzută, pentru a face loc pregătirii tehnice și tactice. În acest fel nu se poate asigura întreținerea potențialului fizic dobîndit în cursul iernii, unde s-a lucrat destul de bine.

— Spunînd asta, ajungem la concluzia că avem în față o situație precară la nivelul tuturor echipelor de club.

— Excepțiile sînt foarte puține. Dacă ar fi să dau un exemplu, m-aș gîndi la C.F.R. Cluj, care a reușit să evite acest șablon negativ al antrenamentului, făcînd totul pe fondul unei solicitări fizice apte să întrețină un nivel atins. De altfel, aceste păreri ale mele sînt confirmate și de incapacitatea generală a echipelor noastre de a păstra o constanță valorică în două jocuri susținute la un interval de trei sau patru zile.

— Să admitem că pregătirea fizică a fost principala cauză a jocului foarte modest de la Kiev. Credeți, însă, că echipa națională a făcut totul la celelalte capitole ?

— Nu. La Kiev, echipa nu s-a constituit într-un bloc funcțional. Distanțele dintre compartimente au fost mari, disciplina tactică practic inexistentă. După turneul din Spania, echipa națională avea 8—9 posturi asigurate. Mai era problema fundașului stînga și problema Dumitrache, care nu a manifestat un zel deosebit în acel turneu. Din păcate, după Spania, fundașii centrali au dispărut, Dobrin a intrat în spital, Dembrovschi nu mai poate fi recuperat, iar Iordănescu a suferit un accident mai grav decît mi-aș fi putut închipui. În aceste condiții este greu de vorbit despre continuarea unei formule **după Spania.**

— V-aș întreba, de curiozitate : ce note ați da jucătorilor pentru meciul de la Kiev ?

— Mi-e foarte simplu. Răducanu 7, Sătmăreanu 6, Pescaru 5, Sameș 7, Vlad 6, Deleanu 5, Dumitru 5, Anca 8, Nunweiller VI 5, Troi 4, Dumitrache 5, Lucescu 4, Mureșan 5, Marcu 5. Aș adăuga că Dumitru, Nunweiller și Dumitrache primesc acest 5 cu multă indulgență.

— Dați-mi voie să vă mai pun o întrebare. Ați spus la începutul anului că veți juca cu trei mijlocași rapizi, care să facă uitată modalitatea veche a jocului și veți reconsidera jocul extremelor. Făcînd abstracție de notele pe care le acordați — în fond, notele sînt o chestiune subiectivă — se constată că aripile de viteză (Troi și Marcu) obțin media 4,50, iar doi dintre mijlocașii apți să traverseze rapid terenul (Dumitru și Nunweiller) obțin note mult mai mici decît ponderatul Anca, un jucător prin excelență lipsit de viteză. Nu credeți că există o discrepanță între proiectul enunțat și realitățile palpabile de pe teren ?

— Extremele amintite au jucat într-adevăr slab. Dar ele nu poartă în exclusivitate vina pentru acest joc slab. Extremele noastre rapide nu au fost jucate corespunzător de mijlocașii lor. Dumitru a fost preocupat mai mult de acțiunile sale individuale, lăsîndu-l izolat pe Troi. De asemenea, Radu Nunweiller n-a jucat pentru extreme.

— Această observație este cu două tăișuri. Dacă doi jucători cu experiența lui Dumitru și Nunweiller VI nu reușesc să treacă rapid la o disciplină tactică nouă, poate că problema este mai complicată, ea depășind cadrul unui fenomen de indisciplină.

— Repet, incapacitatea lui Dumitru și Nunweiller VI (am luat două nume la întîmplare) de a juca pentru extreme, fiind eliberați oarecum, de sarcinile defensive prin „sacrificarea" lui Anca, se datorează pînă la urmă tot lipsei de pregătire fizică.

— Cu alte cuvinte, am impresia că intenționați să mizați tot pe formula tactică a jocului pe extreme, deși aceste extreme au demonstrat, cel puțin la Kiev, că nu au clasa rezolvării clasice a jocului pe extreme.

— Nu mă pot întoarce înapoi. Jocul trebuie să fie mai dinamic.

— Una dintre cele mai dinamice echipe din ultimii 10 ani a fost Rapidul lui Valentin Stănescu, cu doi jucători — Năsturescu și Codreanu — care nu semănau deloc cu imaginea extremelor clasice.

— Dă-mi și mie, pentru națională, doi jucători de un asemenea profil, capabili să se sacrifice așa cum s-au sacrificat Năsturescu și Codreanu. În general, jucătorii de astăzi sînt dispuși tot mai puțin să tragă „jugul" jocului colectiv. Chiar și în echipa noastră națională există jucători mulțumiți să-și desfășoare activitatea pe felia lor, lăsînd altora grija colectivului. Nu e cazul să dau nume, pentru că se cunosc foarte bine.

— Cum vedeți desfășurîndu-se lucrurile pînă la meciul cu Albania ?

— Îmi este imposibil să cred că fotbaliștii noștri fruntași nu se vor angaja într-un sprint rapid, pentru recuperarea timpului pierdut. Momentul e greu. La ora asta sînt sigur că Dobrin nu va juca și că Iordănescu și Dinu sînt recuperabili. Spun recuperabili, dar cînd spun asta nu înseamnă că putem elimina cu siguranță inactivitatea celor două săptămîni. Cert este că în timpul care a rămas se pot întîmpla multe, suficient ca notele cuprinse în formația de la Kiev să crească doar cu două puncte, pentru ca echipa noastră să capete forma necesară unei victorii la Tirana. Nu cer imposibilul. Îi cer lui Dumitru să joace, la 23 de ani, așa cum a jucat la 20. Îi cer lui Dumitrache să joace la 25 de ani neîmpliniți așa cum a jucat la 22. E mult ? Asta-i o chestiune de conștiință.

Ioan CHIRILA

CU CITITORII DIALOG

● 10 ETAPE DE... TRISTEȚE. Craioveanul E. Nicu, simpatizant — de cînd se știe — al echipei F. C. Constanța, nu-și poate masca amărăciunea pentru comportarea nesatisfăcătoare a formației de pe litoral în actualul campionat. Și ni se confesează : **„Sînt foarte trist. Din etapa a 10-a, de cînd constănțenii n-au mai trecut de locul nouă în clasament. Tot de atunci, colegii mei mă tachinează cu retrogradarea. Vă scriu aceste rînduri pentru că situația aceasta e insuportabilă. V-aș ruga dacă sînteți buni să transmiteți jucătorilor constănțeni îndemnul meu : să facă tot ce pot și știu pentru a se îndepărta de zona retrogradării..."**

— După cum vedeți, ne conformăm doleanței dv. De altfel, se pare că jucătorii litoralului au și făcut începutul : 1—1 cu Steaua, la București, meci pe care-l puteau cîștiga dacă ar mai fi insistat în atac și dacă nu li s-ar fi refuzat un penalty clar. Apoi 5—0, cu S.C. Bacău...

„Eu le-am scris și jucătorilor, aproape la toți..."

— Și ce v-au răspuns ?

„Doar Tufan mi-a răspuns... Înaintea meciului cu F. C. Argeș. Mi-a promis că dă două goluri. Nu s-a ținut de cuvînt. Dar poate c-o va face, aici, la Craiova, în meciul cu Universitatea".

— Ca să vă puteți... revanșa pe colegi ? Înțelegem.

● SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII. **„Sîntem un grup de băieți care locuim în cartierul Galați al orașului Făgăraș, peste Olt. În anul 1970 am hotărît să punem bazele unei echipe de fotbal. În primăvara acelui an, sub îndrumarea inginerului Liviu Marcu, am pornit cu toții să facem un teren de dimensiuni regulamentare. Am avut de lucru nu glumă. Am arat respectiva suprafață, am nivelat-o pentru că era o mare diferență de nivel. Dar a ieșit Oltul furios din albie și a măturat totul în calea lui. Am luat-o de la capăt. L-am arat din nou, am semănat gazon, l-am îngrijit. Și din nou s-au revărsat apele. Și din nou am luat totul de la început. Într-o zi am reușit să-l împrejmuim cu un gard viu de mesteceni și plopi. A urmat o secetă. Am cărat apă cu găleți pentru a stropi iarba. Apoi am susținut primul meci cu o echipă din satul vecin, pe care am învins-o cu 6—2. Ne-am cumpărat echipament. Avem cîte trei rînduri de tricouri. Toate numai cu banii noștri. C.A.P.-ul n-a mișcat un deget. Apoi ne-am afiliat la F.R.F. și ne-am înscris în campionatul orășenesc unde avem mari greutăți, neputînd plăti întotdeauna baremul arbitrilor. Am solicitat permanent ajutorul celor din C.A.P. și oraș. Nimic. Mai mult, fără să fi jucat, ne-am trezit și cu terenul suspendat. Iată cum s-a întîmplat : două echipe din oraș, una fiind organizatoarea meciului, au solicitat să joace pe terenul nostru. S-au produs niște incidente la meciul lor și comisia a suspendat terenul... echipei Oltul Făgăraș, adică noi fiind obligați să jucăm pe alt teren. Oricît ar încerca cineva, așa ceva noi nu putem înțelege. Acestea sînt necazurile noastre, ale unei echipe în care majoritatea componenților nu depășesc vîrsta de 19 ani, șase fiind încă juniori. Vă puteți convinge privind fotografia pe care v-o trimitem. Cu mult respect, Dan Lucian, căpitanul echipei Oltul Făgăraș".**

N. R. În plicul pe care l-am primit n-am găsit nici o fotografie, stimate tov. Lucian. Dar asta nu are prea mare importanță. Important este ceea ce ne-ați scris. Dv. nu înțelegeți enigma cu suspendarea terenului. Noi nu înțelegem totala pasivitate, ca să nu-i spunem nepăsare, a conducerii C.A.P.-ului față de străduințile pe care le-ați făcut pentru a amenaja un teren, față de marea dorință pe care o aveți de a face sport. S-au luat, în ultimul timp, măsuri serioase, de o mare importanță, pentru impulsionarea mișcării sportive. Să nu fi ajuns, măcar ecoul lor, pînă la urechile președintelui C.A.P.-ului. Trageți-l puțin de mînecă.

● PE SCURT ●

Dănilă Macarie (C.I.L. Hodaia — Harghita) : Numai oficiul P.T.T.R. din localitate vă poate rezolva problema cu abonamentul. Insistați, nu vă descurajați ; **Constantin Morușea** (Iași) : Am transmis încurajările dv. echipei arădene ; **Deziderîu Kurukz** (Iratoș — Arad) : Nu avem fotografiile pe care le-ați solicitat clubului Dinamo ; **Elena Florescu** (Măgureni — Prahova) : **Franz Beckenbauer** joacă la Bayern München, lidera campionatului vest-german ; **Mihai Deralean** (Buhuși) : Trebuia să adresați scrisoarea Televiziunii ; **Saveta Ilisei** (Vața — Hunedoara) : 1. Steaua : calea Plevnei nr. 114, București, 2. U.T.A. : str. Poetului nr. 1, Arad.